

Stupanj izloženosti inozemnim utjecajima financijske industrije u Hrvatskoj je potpun. Ili gotovo potpun. Bankarski sustav je internacionaliziran. Politika marginalnih troškova i temeljem toga segmentacija tržišta sa svojim implikacijama je jasna i ja sam o tim pitanjima nebrojno puta pisao. Ove stranice su također korištene u tom smislu. Investicijski fondovi su također u vlasništvu «domaćih» banaka. Posebno se navedeno vidi izrši li se inventarizacija Drugog stupnja mirovinskog osiguranja čije je osnivanje i uspostava upravo u tijeku. Kada jedna zemlja nema utjecaja na financijski sustav, slikovito rečeno, može se usporediti kao da netko drugi a ne vi raspolaže sa vašim krvotokom i vašom krvi. Priznat ćete da nije lako upravljati sa svojim tijelom, posebno u funkciji i potrebi amortizacije uslijed vanjskih šokova, ako nemate pravo upravljati tako relevantnim djelom vašeg tjela. Narod bi rekao: «svojim konjem gdje te volja, tuđim konjem na sred polja».

U tim i takvim uvjetima pojavljuju se privatne tvrtke koje će ionako smanjenu likvidnost dodatno smanjiti uspiju li kupiti «Croatia osiguranje». Ipak svoditi namjeru domaćih tvrtki na pitanje likvidnosti bilo bi nepotrebno i štetno simplificiranje.

Najprije problem likvidnosti sam naveo jer je upravo likvidnost razlog zašto veće šanse za kupnju osiguranja imaju inozemni u odnosu na domaće partnere. Ovdje svakako pod domaćim partnerima ne ubrajam tzv. «domaće banke». Hrvatskoj treba u uvjetima ovako visoke uvozne sklonosti devizna sredstva u neograničenim količinama. Konačno valja znati da je kraj inozemnom zaduživanju i da će se fokus uzimanja kredita od strane države usmjeriti na domaće tržište sa pogubnim učincima te i takve politike.

Snaga inozemnih kupaca je jasno identificirana «pritiscima» da se proda «Poštanska banka» usprkos činjenici da ista nije u mogućnosti ugroziti interese tzv. «domaćih banaka» ili moža je ako država pristupi upravljanju svoje likvidnosti preko nacionalne banke? Internacionalizacija i kapital odnos ne trpe prepreke i nikakvi nacionalni interesi neće ovom i ovim procesima stati na put. Zabrinutost slovenaca jasan je pokazatelj o kojim i koliko odlučnim posljedicama je riječ.

Zadržavanje «Croatia osiguranja» u nacionalnim okvirima bilo bi veliko ohrabrenje za sve građane Hrvatske. U kojoj će se mjeri Vlada uspjeti izboriti za očuvanje bar minimalnog financijskog digniteta ostaje da se vidi. Osobno glasam za domaće tvrtke i svako drugo rješenje smatrat ću sa aspekta nacionalnih interesa potpunim promašajem. Ovo je čak ozbiljnije pitanje od ceste Split – Zagreb za koju nitko neće tvrditi da nije od strateškog značaja.